

CHROŃMY PRZYRODĘ OJCZYSTĄ**Urzędowy Biuletyn Informacyjny
Delegata Ministra Oświaty do Spraw
Ochrony Przyrody**

Nr 3

OCHRONA ZWIERZĄT**Rozporządzenie Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zakazu
polowania na ptactwo przelotne na wybrzeżu morskim**

Pismo z dnia 5 marca 1947 r. Nr P. R./2/XIII/474/47, wystosowane do
Działów Rolnictwa i Reform Rolnych Urzędów Wojewódzkich
w Olsztynie, Gdańsku i Szczecinie.

Według posiadanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych informacji w województwach nadmorskich nie jest przestrzegany art. 44 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 3 grudnia 1927 r., zakazujący polowania na ptactwo przelotne na wybrzeżu morskim w pasie jednokilometrowym.

Wobec powyższego Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych prosi o wydanie stosownych zarządzeń zapewniających ścisłe przestrzeganie tego artykułu wszystkim podległym starostom powiatowym oraz posterunkom Milicji Obywatelskiej.

Równocześnie zaleca się porozumienie w tej sprawie z wojewódzkimi radami łowieckimi Polskiego Związku Łowieckiego, działającymi na terenie wszystkich województw, które to rady przez łowczych powiatowych winny pouczyć myśliwych o powyższym zakazie i konieczności przestrzegania ustawy łowieckiej.

Dyrektor Departamentu

(—) podpis nieczytelny.

Zarządzenie Wojewody Kieleckiego z dnia 17 marca 1947 r. o ochronie lasów
(Kielecki Dziennik Wojewódzki z dnia 19. IV. 1947 r., nr 7, poz. 33)

Lasy będąc dobrem narodowym, pozostawać powinny pod szczególną opieką zwłaszcza obecnie, kiedy — wskutek rabunkowej gospodarki okupanta — zostały tak bardzo przetrzebione.

Opiekę nad lasami sprawuje Państwo, dążąc do odbudowy zniszczonego gospodarstwa leśnego.

Na pierwszy plan wysuwa się konieczność zwalczania szkodnictwa leśnego, polegającego na bezprawnym wyrębie i bezprawnym zaborze drzewa z lasów.

Ponieważ dalsze wyniszczanie lasów doprowadzić może do zupełnej ruiny gospodarki leśnej, pragnę przestrzec ludność przed skutkami prawa, grożącymi winnym naruszenia obowiązujących przepisów, a zarazem przypominam najważniejsze z tych zarządzeń i przepisów:

1. Organa Milicji Obywatelskiej oraz Straży Leśnej wykonywać będą na drogach, szczególnie na drogach wjazdowych do miasta i większych osiedli, lotne kontrole przewozu drzewa.

Osoby przewożące drzewo powinny tym organom okazywać dowody nabycia, względnie pochodzenia drzewa. Dowodami tymi są asygnaty, wystawiane przez Nadleśnictwa (art. 2 pkt. b dekretu z 7. X. 1944 r. o Milicji Obywatelskiej — Dz. U. R. P. nr 7, poz. 33 oraz art. 2 pkt. 1 dekretu z 5. VIII. 1946 r. o Straży Leśnej — Dz. U. R. P. nr 41, poz. 238).

W stosunku do osób podlegających sądownictwu wojskowemu kontrolę tę wykonywać będą władze wojskowe, a w szczególności wojskowe organa bezpieczeństwa (art. 156 kodeksu wojskowego postępowania karnego — Dz. U. R. P. z 1945 r. nr 36, poz. 216).

2. Organa Milicji Obywatelskiej oraz Straży Leśnej przeprowadzać będą rewizje u osób nie podlegających sądownictwu wojskowemu, a podejrzanych:

- a) o dokonanie bezprawnego zaboru drzewa z lasów oraz
- b) o nabycie takiego drzewa (art. 24 ustawy o szkodnictwie leśnym i połnym — Dz. U. R. P. z 1937 r. nr 30, poz. 224 oraz art. 3 pkt. 3 dekretu o Straży Leśnej — Dz. U. R. P. z 1946 r. nr 41, poz. 238).

3. Drzewo pochodzące z bezprawnego zaboru z lasów, bez względu na to, w czym znajduje się posiadaniu, będzie zająmowane przez organa Milicji Obywatelskiej lub organa Straży Leśnej i zwracane wła-

ściicielowi lasów. Dostawa tego drzewa nastąpi na koszt osób posiadających bezprawnie drzewo (art. 4 ust. 1 ustawy o szkodnictwie leśnym i polnym Dz. U. R. P. z 1937 r. nr 30, poz. 224 i art. 30 rozporządzenia o postępowaniu karno-administracyjnym Dz. U. R. P. z 1928 r. nr 38, poz. 365).

4. Wszelkie narzędzia, które służyły lub były przeznaczone do dokonania bezprawnego zaboru drzewa z lasów, ulegną przypadkowi (konfiskacie) (art. 4 ust. 2 ustawy o szkodnictwie leśnym i polnym Dz. U. R. P. nr 30, poz. 224 z 1937 r.).

5. Osoby, które dokonały bezprawnego wyrębu drzewa lub bezprawnego zaboru drzewa z lasów, jak również osoby, które nabywają, posiadają lub ukrywają takie drzewo, będą karane aresztem do 3 miesięcy i grzywną do 30.000 złotych albo jedną z tych kar (art. 6 i 7 ustawy o szkodnictwie leśnym i polnym Dz. U. R. P. z 1937 r. nr 30, poz. 224 oraz art. 1 i 2 dekretu z 16. XI. 1945 r. Dz. U. R. P. z 1945 r. nr 56, poz. 312).

Poza tym w stosunku do osób, które dokonały bezprawnego wyrębu drzewa lub bezprawnego zaboru drzewa, orzeczona będzie nawiązka w wysokości podwójnej wartości drzewa. Nawiązka przypada właścicielowi lasu, w którym dokonano wyrębu lub zaboru drzewa.

Orzeczenie nawiązki nie pozbawia właściciela lasu prawa dochodzenia dalszego odszkodowania na podstawie ustawy cywilnych (art. 3 ust. 3 i 4 oraz art. 13 ustawy o szkodnictwie leśnym i polnym Dz. U. R. P. z 1937 r. nr 30, poz. 224).

6. Ukaraniami podlega również podżeganie, pomocnictwo oraz usiłowanie (art. 2 ustawy o szkodnictwie leśnym i polnym — Dz. U. R. P. z 1937 r., nr 30, poz. 224).

7. Za grzywny, nawiązki, opłaty i koszty postępowania karnego, nieściągalne od skazanego, a nałożone na nieletniego, odpowiadają majątkowo rodzice lub opiekun, pod którego pieczęcią nieletni faktycznie pozostaje (art. 3 ust. 1 ustawy o szkodnictwie leśnym i polnym — Dz. U. R. P. z 1937 r. nr 30, poz. 224).

8. W celu zabezpieczenia lasów państwowych przed groźbą zniszczenia przez samowolę ludności ustawodawstwo poddało pod właściwość sądów doraznych:

- a) kradzieże przewidziane w art. 257 K. K. popełnione na szkodę lasów państwowych, samorządowych lub znajdujących się pod zarządem państwowym;
- b) kradzieże przy użyciu przemocy lub groźby użycia gwałtu na osobach w celu utrzymania posiadania zabranego mienia (kradzież rozbójnicza z art. 258 K. K.);

- c) przywłaszczenie cudzego mienia przy użyciu przemocy lub groźby użycia gwałtu (rozbój art. 259 K. K.), (art. 1, p. 3, 4, 5 dekretu z dnia 16. XI. 1945 r. o postępowaniu doraźnym Dz. U. R. P. nr 53, poz. 301).

Za przestępstwa wyżej wymienione wymierzone będą kary w trybie doraźnym:

- a) kara śmierci;
- b) kara dożywotniego więzienia;
- c) kara więzienia na czas nie krótszy od 1 roku;
- d) kara grzywny do 2.000.000 zł (art. 42 K. K. i art. 1 dekretu z dnia 16. X. 1945 r. o podwyższeniu grzywien Dz. U. R. P. nr 56, poz. 312).

Otaczać lasy opieką powinna także i ludność i to zarówno przez zaniechanie takich czynności, których spełnianie powoduje pogorszenie stanu lasów, jak również przez czynne wspieranie działalności państwowej, podejmowanej w celu podniesienia gospodarstwa leśnego. W szczególności osoby, przebywające w gminie, obowiązane są w razie pożaru w lesie stawić się do pomocy przy gaszeniu ognia. Niewypełnienie tego publicznego obowiązku zagrożone jest karą aresztu do 1 miesiąca i grzywną do 10.000 zł albo jedną z tych kar (art. 2, ust. 3, art. 27, 28 i 47 ustawy o ochronie przed pożarami i innymi klęskami Dz. U. R. P. z 1934 r. nr 41, poz. 365 oraz §§ 2—5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych o obowiązkach ludności w wypadkach pożarów lub innych klęsk Dz. U. R. P. z 1939 r. nr 37, poz. 242).

Wojewoda: w. z. Mgr *Marian Kowalczewski*
wicewojewoda.

REZERWATY

Rezerwał leśny w Mizernej

Ministerstwo Leśnictwa rozporządzeniem z dnia 26 lutego 1946 r. Zn. spr. III/OP/924/1, wydanym na podstawie dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 września 1936 r. o państwowym gospodarstwie leśnym (Dz. U. R. P. nr 75, poz. 533), uznało za ochronny — las o obszarze 1,46 ha, położony w oddziale 1, pododdziale t, leśnictwa Czorsztyna, nadleśnictwa Krościenka w gromadzie Mizernej (gmina Czorsztyn, powiat nowotarski) z uwagi na jego znaczenie przyrodniczo-naukowe¹⁾.

¹⁾ Por. «Chrońmy przyrodę ojczystą», r. II, 1946, nr 3/4, str. 45.

Rezerwat flory pliocięskiej w Krościenku nad Dunajcem

Urząd Wojewódzki Krakowski, Wydział Kultury i Sztuki (Oddział Muzeów i Ochrony Zabytków) uznał za zabytek podlegający opiece prawa szczątki flory lasu pliocięskiego z okresu trzeciorzędowego na terenie kopalni gliny w Krościenku nad Dunajcem (gmina Krościenko, powiat nowotarski), będące własnością Romualda, Józefa i Zofii Ciwierniewiczów w Krościenku. Orzeczenie ochronne rozciąga się na cały obszar cegielni wraz z przyległymi parcelami, o powierzchni około 2 ha, znajdującej się na parceli grunt. 497, która stanowi wykaz hipoteczny nr 929 gminy kat. Krościenka. (Pismo Urzędu Wojewódzkiego z dnia 21 marca 1947 r. L. K. S. I-4-11/46).

ZABYTKI PRZYRODY

Ochrona drzew zabytkowych

Urząd Wojewódzki Krakowski, Wydział Kultury i Sztuki (Oddział Muzeów i Ochrony Zabytków) uznał za zabytki podlegające opiece prawa następujące drzewa:

1. Dwie stare lipy, o obwodzie 450 i 430 cm, rosnące na Górze Zamkowej i okalające kościół parafialny w Dobczycach, — własność Urzędu Parafialnego tamże. Orzeczenie ochronne rozciąga się na całość zabytku i jego otoczenie na posiadłości gruntowej, oznaczonej l. parc. gr. 192, wchodzącej w skład lwh. 51, ks. gr. Dobczyc (powiat myślenicki). (Pismo Urzędu Wojewódzkiego z dnia 31 marca 1947 r. L. K. S. I-4-12/46).

2. Stary dąb o obwodzie 575 cm i wysokości około 30 m, rosnący na drodze nr 2478 w posiadłości gruntowej parafii w Zalasie (gmina Tenczynek, powiat chrzanowski), — własność Urzędu Parafialnego tamże. Orzeczenie ochronne rozciąga się na całość zabytku i jego otoczenie w promieniu 5 m na posiadłości gruntowej nr ark. 84 (mapa katastr. gminy Zalas, arkusz nr 5). (Pismo Urzędu Wojewódzkiego z dnia 10 marca 1947 r. L. K. S. I-4-4/46).

Ochrona parków

1. Urząd Wojewódzki Krakowski, Wydział Kultury i Sztuki (Oddział Muzeów i Ochrony Zabytków) uznał za zabytek podlegający opiece prawa park przy dworze w Bolechowicach (gmina Zabierzów, powiat krakowski), dawniej własność Heleny Ożegalskiej, obecnie Skarbu Państwa i pozostający w zarządzie Gminnej Spółdzielni Związku Samopomocy Chłopskiej w Zabierzowie, z uwagi na jego wartość przy-

rodniczą i krajobrazową. Orzeczenie ochronne rozciąga się na całość parku w granicach ogrodzenia o powierzchni 0,45 ha na terenie oznaczonym lwh. 271. — W parku znajdują się: jałowiec o wysokości 12 m i o obwodzie 150 cm; 2 buki, — jeden o wysokości 25 m i obwodzie 410 cm, drugi, zrosnięty z pierwszym grubym konarem, posiada obwód 155 cm i wysokość 18 m; stara olcha nad stawem, o obwodzie 410 cm i wysokości 24 m. — (Pismo Urzędu Wojewódzkiego z dnia 31 marca 1947 r. L. K. S. I-4-9/47).

2. W związku z przejęciem przez Związek Samopomocy Chłopskiej w Igołomi (powiat miechowski) zabytkowego pałacu znajdującego się w tej mtejscowości, Urząd Wojewódzki Krakowski zwrócił uwagę nowych właścicieli na wartość tego zabytku i wydał zarządzenia w sprawie utrzymania zarówno pałacu jak i otaczającego go parku w należytym stanie. Pałac jest wybitnym zabytkiem artystycznym i kulturalnym, pochodzącym z końca XVIII w., stanowi najcenniejszy przykład stylu klasycystycznego na terenie województwa krakowskiego i jeden z najwybitniejszych zabytków architektury polskiej tego okresu na obszarze całego państwa; wykazuje ściśle związki ze wspaniałą sztuką epoki stanisławowskiej i jest dziełem jej czołowych architektów. Pałac położony jest w pięknym starym parku, stanowiącym jego oprawę. — Zarządzenie Urzędu Wojewódzkiego postanawia, że wszelkie roboty konserwacyjne, budowlane, restauratorskie itp., dotyczące tego obiektu, winny być uzgadniane z wojewódzkim konserwatorem zabytków oraz że Zarząd pałacu i parku winien dołożyć starań, aby nie zaszły żadne wydarzenia, mogące wpłynąć ujemnie na stan zabytku. Za stan pałacu i parku jest osobiście odpowiedzialny zarządca. (Pismo Urzędu Wojewódzkiego z dnia 26 kwietnia rb. L. K. S. I-1-209/47).

Ochrona przyrody w otoczeniu zabytków sztuki

Urząd Wojewódzki Kielecki, Wydział Kultury i Sztuki, uznał za zabytki podlegające opiece prawa:

1. Kościół i budowle poklasztorne na Świętym Krzyżu w powiecie kieleckim, będące w posiadaniu Klasztoru o. o. Oblatów, a to wraz z otoczeniem a wyłączeniem dobudówek nowszych z XIX—XX wieku. Kościół i klasztor pochodzą z najdawniejszych czasów państwa polskiego, posiadają wartość artystyczno-architektoniczną i stanowią cenny dokument dla rozwoju sztuki u nas. Ponadto budowle te wiążą się w charakterystyczną całość z krajobrazem Puszczy Jodłowej im. Stefana Żeromskiego, będącej rezerwatem przyrody. Obiekt ten został wpisany do rejestru zabytków województwa kieleckiego dnia 24. III. 1947 r. pod numerem 25. (Pismo Urzędu Wojewódzkiego z dnia 21 marca 1947 r. L. Klt. ZK.-4/18/47).

2. Dawny dwór i lamus tzw. «Murowaniec» (dawny zbór ariański z XVI wieku) w Moskarzewie w powiecie włoszczowskim, wraz z otaczającym te budowle parkiem w granicach jego ogrodzenia, — własność Zespołu Majątek Państwowych w Moskarzewie. Dwór i lamus są przykładami starodawnego budownictwa rodzimego, zaś park stanowi właściwe tło i ujęcie dla tych budowli. W parku rosną rzadkie okazy starodrzewu. — Obiekt ten został wpisany do rejestru zabytków województwa kieleckiego dnia 24 marca 1947 pod numerem 24. (Pismo Urzędu Wojewódzkiego z dnia 24 marca 1947 r. Ł. Kłt. ZK. 4/23/47).

3. Ruiny zamku w Iłży w stylu włoskim z XIII/XIV wieku, wraz z otaczającym je parkiem na obszarze 6 ha, będące w posiadaniu Zarządu Miejskiego w Iłży. Ruiny stanowią rzadki przykład budownictwa obronnego owej epoki, zaś park jest właściwym tłem i ujęciem budowli. Wzgórze zamkowe posiada nadto wybitne znaczenie dla krajobrazu miasta. Obiekt ten został wpisany do rejestru zabytków województwa kieleckiego dnia 24 marca 1947 r. pod numerem 23. (Pismo Urzędu Wojewódzkiego z dnia 24 marca 1947 r. L. Kłt. Z. 4/19/47).

ORGANIZACJA PAŃSTWOWEJ RADY OCHRONY PRZYRODY I JEJ ORGANÓW

Przedstawiciel Ministerstwa Obrony Narodowej do Państwowej Rady Ochrony Przyrody

Ministerstwo Obrony Narodowej wyznaczyło jako stałego przedstawiciela do Państwowej Rady Ochrony Przyrody pułkownika dra Janusza Karwowskiego (adres: Ministerstwo Obrony Narodowej, Departament Służby Zdrowia, ul. Koszykowa 79).

Komitet Ochrony Przyrody w Krakowie

Nowi delegaci powiatowi:

w województwie rzeszowskim:

na powiat krośnieński prof. Franciszek Kozioł, Krosno, Państwowe Gimnazjum i Liceum;

w województwie śląsko-dąbrowskim:

na powiat lubliniecki prof. Stanisław Kostecki, Lubliniec, Państwowe Gimnazjum i Liceum,

na powiat oleski prof. Aniela Mieleczarek, Olesno Opolskie, Państwowe Gimnazjum i Liceum,

na powiat raciborski prof. mgr Edward Layer, Raciborz, Gimnazjum Handlowe,

na powiat tarnogórski prof. Stanisław Modliński, Tarnowskie Góry, Państwowe Gimnazjum Męskie.

Komitet Ochrony Przyrody we Wrocławiu

Nowi delegaci powiatowi:

w województwie wrocławskim:

na powiat trzebnicki inż. Feliks Żochowski, nadleśniczy Nadleśnictwa Państwowego w Złotowie, Trzebnica, ul. 1 Maja 3,
na powiat ząbkowicki p. Leon Nycz, Zadzziel, nr 16.

OKÓLNIKI

Dzień Lasu i Ochrony Przyrody

Ministerstwo Oświaty pismem z dnia 28 marca rb. Nr GM. Prez. 992/47 skierowanym do kuratoriów okręgów szkolnych zarządziło, co następuje:

Z inicjatywy Państwowej Rady Leśnictwa przy Ministrze Leśnictwa utworzony został Główny Komitet «Dnia Lasu», nad którym protektorat objął Prezes Rady Ministrów ob. Józef Cyrankiewicz. Tegoroczny obchód «Dnia Lasu» przypada na dzień 26 kwietnia 1947 r.

W związku z powyższym zarządzam, co następuje:

Obchodzony corocznie przez szkoły «Dzień Lasu» w ostatnią sobotę kwietnia należy połączyć z «Dniem Ochrony Przyrody».

Nauczycielstwo i młodzież szkolna wezmą czynny udział w obchodzie «Dnia Lasu i Ochrony Przyrody». Przede wszystkim kierownicy (dyrektorzy) szkół winni współdziałać z właściwymi Komitetami «Dnia Lasu i Ochrony Przyrody» w organizowaniu wycieczek do lasu dla młodzieży szkolnej, połączonych z sadzeniem drzew oraz okolicznościowymi pogadankami. W miejscowościach, w których nie będzie można zorganizować wycieczek do lasu, winny się odbyć normalne zajęcia szkolne z uwzględnieniem pogadank na temat znaczenia i ochrony przyrody dla Narodu.

W okresie poprzedzającym «Dzień Lasu i Ochrony Przyrody» należy przeprowadzić kilka pogadank ze zwróceniem uwagi na:

- a) znaczenie drewna jako niezastąpionego surowca dla wielu gałęzi przemysłu (górniczego, celulozowego, tekstylnego, zbrojeniowego, budowlanego itp.),
- b) dewastację lasów spowodowaną działaniami wojennymi, rabunkową gospodarką niemiecką oraz samowolnym wyrębem przez zdemoralizowaną wojną ludność, wskutek czego wiele większych lasów prawie przestało istnieć; wyginęły np. lasy nadleśnictwa Łomży, a z Puszczy Kurpiowskiej pozostały strzępy;
- c) niszczenie ryb w rzekach i stawach za pomocą środków wybuchowych;

- d) tępienie zwierzyny i ptactwa przez kłusowników a w niektórych wypadkach i młodzież szkolną.

Organizacje szkolne, w pierwszym rzędzie samorząd, harcerstwo, P. C. K. winny dążyć do tego, by młodzież wszystkich szkół jednolicie stanęła do pozytywnej pracy mającej na celu ochronę przyrody. Troska o polski las i przyrodę winna stać się troską nie tylko jednego dnia, ale być wyrazem trwałej postawy, przejawiającej się w umiłowaniu przyrody i zrozumieniu roli lasu w planowej gospodarce narodowej i życiu kulturalnym Narodu.

Potrzebę ochrony lasu i przyrody w ogóle szerzyć należy i wśród rodziców. Do tego celu należy wykorzystać zebrania rodzicielskie.

Komitet «Dnia Lasu» zamierza ogłosić konkurs dla młodzieży szkolnej na najlepsze wypracowanie na temat lasu. Na nagrody za powyższe wypracowania Ministerstwo Leśnictwa przeznacza 1 milion złotych.

Komitet «Dnia Lasu» wystąpił do Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministerstwa Ziemi Odzyskanych o wydzielenie z gruntów będących w dyspozycji tych resortów działek na założenie lasów przy każdej szkole powszechnej.

Polecam Ob. Ob. Kuratorom dopilnowanie przez podległe im organa poczynienia w szkołach odpowiednich przygotowań do «Dnia Lasu i Ochrony Przyrody» i właściwej organizacji tego dnia. Nacisk należy położyć na przeżycia młodzieży, zrozumienie zagadnienia przez młodzież i rodziców i danie temu wyrazu w czynach o trwałych korzyściach dla sprawy.

Minister

(—) *Skrzeszewski*

Akcja przeciw niszczeniu lasów i zwierząt

Ogólnik nr 7 Ministra Administracji Publicznej z dnia 30. I. 1947 r. L. dz. IV AP. 4070/46, wystosowany do wszystkich wojewodów.

Mimo okólników Ministerstwa Administracji Publicznej: a) z dnia 13. II. 1946 r. L. IV. 114/46 o zwalczaniu szkodnictwa leśnego, b) Nr 74 z dnia 10. XII. 1945 r. L. dz. IV. 20158/45 o zwalczaniu przestępstw łowieckich i c) Nr 73 z dnia 10. XII. 1945 r. L. dz. IV. 18481/45 o ochronie rybostanu — nadchodzą nadal alarmujące wiadomości o niszczeniu lasów, zwierzyny łownej i ryb w wodach śródlądowych. W szczególności wyniszczenie lasów nie tylko przynosi szkody Skarbowi Państwa, ale powoduje trwałe zubożenie kraju i naraża zarówno obecne jak i przyszłe pokolenie na brak materiałów drzewnych dla wielu gałęzi przemysłu, jak i dla budownictwa, a także wpływa ujemnie na zmiany w opadach atmosferycznych, co pociąga za sobą spadek urodzajów.

W związku z powyższym zarządzam, co następuje:

- 1) Należy przeprowadzić akcję uświadamiającą odnośnie wyżej wymienionego zagadnienia we wszystkich powiatach, gminach i gromadach oraz wciągnąć do współdziałania organizacje społeczne.
- 2) Starostowie i wójtowie z okazji zjazdów i zebrań przedstawicieli życia gospodarczego, społecznego, władz samorządowych itd. omówią fatalne następstwa niszczenia lasów, zwierząt i ryb.
- 3) Należy nakazać sołtysom zwołanie zebrań gromadzkich i poinformowanie ludności o skutkach wyniszczenia dobra narodowego, jakim są lasy, zwierzęta i ryby, oraz podanie do wiadomości zebranych, że w stosunku do szkodników leśnych i kłusowników będą zastosowane surowe i najwyższe kary.
- 4) Starostowie osobiście dołożą starań w celu nastawienia referentów karnych w kierunku szybkiego, sprawiedliwego i surowego nakładania kar za wyżej wymienione wykroczenia.
- 5) Wojewodowie i Starostowie odbędą konferencje z kierownikami urzędów bezpieczeństwa, milicji obywatelskiej, administracji lasów państwowych, skarbowości, celem skoordynowania wspólnych wysiłków w akcji przeciw niszczeniu lasów, zwierzyny i ryb.

Za sprężyste przeprowadzenie powyższej akcji i stałe czuwanie nad pracą wszystkich czynników państwowych i społecznych, zmierzających do zupełnego wytępienia wyżej wymienionych wykroczeń — czynię odpowiedzialnymi Ob. Ob. Wojewodów i Starostów.

Na sprawozdania z przeprowadzenia akcji oczekuję w terminach 15. III. 1947 r. i 15. V. 1947 r.

Minister: Dr Wł. Kiernik

Usuwanie i krótkie cięcie drzew

Okólnik Wydziału Ogrodów i Lasów Miejskich Zarządu Miejskiego w Poznaniu z dnia 22 marca 1947 r. Znak akt: 91-23, L. dz. IX/1-47. J/Maj.

Powołując się na okólnik zastępcy kierownika Oddziału Ogrodów, ob. Jagodzińskiego, z dnia 31. 12. 45 r. w przedmiocie usuwania drzew oraz okólnika z dnia 1. III. 46 r. w przedmiocie bardzo krótkiego cięcia drzew (krepowania) stwierdziłem, że Kierownicy Obwodów nie postępują po myśli wymienionych okólników, wobec czego zarządzam:

1. Usunięcie drzewa może odbyć się po uprzednim komisyjnym zatwierdzeniu. W skład komisji wchodzi prócz przedstawicieli tutejszego wydziału jeden przedstawiciel Państwowej Rady Ochrony Przyrody.

2. Wszelkie drzewa bez względu na wiek i stan, wymagające usunięcia, winny być zgłoszone na piśmie w Referacie Zieleniców, po czym komisja wyda piśmienne orzeczenie, które musi być przestrzegane.
3. W stosunku do osób nie stosujących się do mego zarządzenia zastosuję rygory dyscyplinarne aż do zwolnienia z pracy włącznie.

Wydział IX

(—) B. Lisiak

p. o. Naczelnik

Wyręby drzew w resztówkach

Okólnik Związku Samopomocy Chłopskiej, Zarządu Oddziału Wojewódzkiego, Biura Gospodarstwa Wiejskiego w Poznaniu z dnia 17 marca 1947 r., l. dz.: 750/47 P. R.

Pomimo kilkakrotnych okólników, wydanych przez Zarząd Wojewódzki Związku Samopomocy Chłopskiej w sprawie ochrony parków i drzew w przejętych przez Gminne Spółdzielnie Sapomocy Chłopskiej resztówkach, otrzymujemy doniesienia o stale dokonywanych nielegalnych wyrębach nie tylko przez ludność okoliczną, lecz także przez same Spółdzielnie. Są to fakty ubolewania godne i karygodne, zwłaszcza że w ostatnim okólniku naszym z dnia 11 listopada 1946 r. l. dz. 6006/46 Wydz. Gosp. wyraźnie zarządziliśmy, że o każdym fakcie niszczenia drzew przez ludność okoliczną należy natychmiast powiadomić najbliższy posterunek Milicji Obywatelskiej, zażądać bezwzględного przeprowadzenia dochodzeń i ukarania winnych oraz że Zarząd Gminnym Spółdzielni nie wolno bez zezwolenia Zarządu Wojewódzkiego Związku Samopomocy Chłopskiej dokonywać żadnych wyrębów drzew na resztówkach i że w razie niezastosowania się do zarządzenia tego władze Spółdzielni pociągnięte zostaną do odpowiedzialności.

Zwracając na ściśle przestrzeganie powyższego okólnika jeszcze raz uwagę, oraz chcąc wyrobić sobie pogląd, w jakim stopniu zarządzenie to było dotychczas przestrzegane, Zarząd Wojewódzki zarządza co następuje:

1) W nieprzekraczalnym terminie do 15 kwietnia rb. doniosą Gminne Spółdzielnie Związku Samopomocy Chłopskiej Powiatowym Zarządowi Związku Samopomocy Chłopskiej:

- a) w ilu wypadkach ludność okoliczna dokonała nielegalnych wyrębów drzew w poszczególnych resztówkach, ile i jakich wymiarów drzew wyrąbano, czy w poszczególnych wypadkach przeprowadzono dochodzenie i czy oraz jakie kary nałożone zostały na winnych;

b) czy Spółdzielnie same dokonały wyrębu drzew na powierzonych im resztówkach, w ilu wypadkach i w danym razie jakie ilości drzew zostały wyrębane oraz czy miały zezwolenie na ewentualnie dokonane wyręby i na co zużyte zostało wycięte drzewo.

2) Zarządy Powiatowe dopilnują, by zarządzenie ad 1) zostało w terminie przez Gminne Spółdzielnie wykonane i prześlą do 1 maja rb. sprawozdania Gminnych Spółdzielni do Zarządu Wojewódzkiego Związku Samopomocy Chłopskiej.

Zaznacza się, że Kierownicy Gminnych Spółdzielni odpowiedzialni są za wiarogodne sprawozdanie i w razie stwierdzenia niezgodnych z rzeczywistością raportów pociągnięci zostaną do odpowiedzialności.

Naczelnik Wydziału
Dr Karłowska
